

Laten we toch eens onze gebruiksaanwijzing lezen

DOOR
E.J. HARTENDORP
ARTS

Grrrrt...
geërgerd hamer ik meerdere keren achter elkaar op de enter toets en tot mijn schrik en frustratie zie ik niets gebeuren. Helemaal niets. De cursor van mijn computer

lijkt besloten te hebben om het vandaag voor gezien te houden. Wat ik met mijn zeer beperkte computerkennis ook probeer, het apparaat lijkt er definitief genoeg van te hebben. Zouden computers ook een burn-out kunnen krijgen?

Met een blik op de steeds langer wordende lijst van patiënten in de wachtkamer, pak ik met een diepe zucht de telefoon om ons hostingbedrijf om hulp te vragen. Al snel krijg ik verbinding met een vriendelijke jongeman, die het in het geheel niet lijkt te storen dat hij te maken heeft met een huisarts bij wie de kennis van computers 'zeer compact aanwezig is' (formaat vingerhoed). Met enkele snelle handgrepen krijgt hij op afstand mijn uitgebluste computer weer snel aan de slag, zodat het middagspreekuur kan beginnen. Ik bedank de medewerker van de helpdesk uitvoerig, terwijl ik me voorneem om toch nog eens wat meer naar de gebruiksaanwijzing van ons computersysteem te gaan kijken.

Aan zee

Deze Schakels gaat deels over 'aan zee'. Van collega's elders in het land krijg ik nog wel eens de vraag hoe het is om aan de kust te dokteren; zij zien al snel beelden voor zich van heldhaftige medische interventies op het strand ('ahhh, daarom rij je

'Mijn complimenten voor de bijzonder goed georganiseerde vrijwilligersorganisatie, die de reddingsbrigade is.'

met een 4x4...'). Deze huisartsen moet ik toch teleurstellen; dankzij een uitstekend georganiseerde reddingsbrigade ben ik in al mijn jaren als huisarts in Schoorl nog nooit actief geweest op het strand geweest. Mijn bejaarde ML blijft het zoutbad gelukkig dan ook bespaard. Bij grote problemen worden direct de hulpdiensten gebeld, terwijl de hechtwondjes keurig door de reddingsbrigade op de huisartsenpraktijk worden afgeleverd. Mijn complimenten voor deze bijzonder goed georganiseerde vrijwilligersorganisatie. Tja, over de toeristen, de

huisbezoeken aan campings en bungalowparken en het feit dat het strandbezoek in de agenda van de toerist altijd boven een bezoek aan de huisarts lijkt te gaan, sprak ik al in eerdere afleveringen. Dus, om te voorkomen dat ik in herhaling ga vallen en tevens op verzoek van mijn assistentes, zou ik graag even stil willen staan bij een andere 'gebruiksaanwijzing', namelijk die van u zelf! De laatste tijd zie ik steeds vaker mijn assistentes wanhopig hoofdschuddend achter de telefoon zitten. Als ik bezorgd vraag wat er aan de hand is, blijkt dat zij de

volgende verhalen te horen krijgen: 'het is zo gek, ik kon twee dagen geleden ineens een tijdje niet uit mijn woorden komen, terwijl ik ook mijn arm niet goed omhoog kreeg'. Of deze: 'Gisteren kreeg ik na een stukje lopen een drukkende pijn op de borst, die ook wat naar mijn arm leek uit te stralen. Ik was hierbij ook wat misselijk en zweterig. Ik heb maar paracetamol genomen en ben gaan slapen. Denkt u dat ik hier nog iets mee moet?' Als zij vervolgens vragen waarom er dan niet eerder gebeld wordt, komen er antwoorden als 'jullie hebben het al zo druk met de corona', of 'maar ik wist het niet zeker'.

Laten we deze laatste twee zaken eens wat nader bekijken. Ja, het klopt zeker dat Covid een toename in de werkdruk heeft gegeven. Maar dat betekent niet dat u met andere klachten geen contact meer op kunt nemen. Uw huisarts is eigenlijk een beetje een kameleon, we kunnen ons goed aanpassen aan veranderende omstandigheden. Dus van de pijnlijke teen tot de jeuk op de hoofdhuid en alles wat zich ertussen afspeelt: u bent van harte welkom in onze praktijken.

Dit gaat ook op voor die gevallen waarbij u niet zeker weet wat er aan de hand is. Als ik de computerfirma moet bellen, of als u met een rood lampje op het dashboard naar de garage gaat, is de diagnose in de meeste gevallen ook niet duidelijk. We vertrouwen dan op de kennis en kunde van diegene aan de andere kant van de telefoon of balie. Dat mag u ook doen bij onze assistentes; deze over het algemeen zeer goed opgeleide medewerkers zijn prima in staat om uw klachten op de juiste manier in te schatten. U hoeft dus niet met een eigen diagnose op een presenteerblaadje aan te komen. Als u vertelt waar u last van heeft, komt het verder echt wel goed!

U bent van harte welkom in onze praktijken

Vaste lezers van deze rubriek zullen weten dat ik een fan ben van de Engelse comedy Fawlty Towers. Als er in de keuken brand uitbreekt, ontdekt Basil op dat moment dat hij eigenlijk niet weet hoe een brandblusser werkt. Terwijl hij ondersteboven de gebruiksaanwijzing op het apparaat probeert te lezen, explodeert het hele geval in zijn gezicht. Wat mij betreft een mooi voorbeeld dat je beter van tevoren goed geïnformeerd kunt zijn.

Om nu te voorkomen dat we van een overspannen hoteleigenaar naar een overspannen huisarts gaan; hierbij een klein college: Bij plotselinge scheefstand van de mond, bij verwarde of zeer moeizame spraak, of bij een (gedeeltelijke) verlamming van arm of been, kan er sprake zijn van een tia of een beroerte (cva). Op dat moment krijgt een gedeelte van de hersenen een verminderde bloedtoevoer. U kent dit mogelijk uit de spotjes 'mond, spraak, arm; beroerte alarm'. Het is dan echt van belang dat u zo snel mogelijk medische hulp zoekt; hoe sneller hier iets aan gedaan kan worden, hoe beter het resultaat. Dit gaat ook op als de arm het na een paar minuten weer doet of als u ineens wel weer de juiste woorden vindt. Een tia, dat wil zeggen een tijdelijk zuurstofgebrek van de hersenen, kan zich op korte termijn vaak herhalen, waarbij een eventuele tweede tia

soms veel ernstiger kan zijn. Bij pijn op de borst gaat eigenlijk hetzelfde verhaal op; neem het serieus; de oorzaak van de klachten kan variëren van volstrekt onschuldig tot levensbedreigend. Neem dus geen risico, bel de huisartsenpraktijk (en ja, u mag in dat geval de spoedlijn gebruiken) of 112. Mede namens mijn assistentes hartelijk dank! Het is zaterdagmiddag. Er heerst een verbazingwekkende rust in de woonkamer. De kleinste doet haar middagslaapje, terwijl echtgenote de lokale kledingwinkels onveilig maakt. Ik bedenk mij ineens dat een van de weinige tv-programma's waar ik mijzelf tijd voor gun, op dat moment uitgezonden wordt. Natuurlijk; ik moet nog een online nascholing doen en ook heb ik de laatste Huisarts en wetenschap nog niet gelezen; maar 'wheelerdealers' gaat nu toch voor. Als ik de televisie aanzet, raak ik echter verstrikt in schermafbeeldingen die te maken lijken te hebben met de spelcomputer van mijn oudste dochter. Moedig blijf ik op het knopje TV drukken, maar zonder resultaat. Vanaf de bank bekijkt de eigenaresse van de switch hoofdschuddend het tafereel. 'Papa; seriously?', klinkt het vervolgens. Ik probeer mij niet langer groot te houden, maar overhandig met een zucht de afstandsbediening aan mijn kleine wijsneus. Misschien moet ik ook nog maar eens die gebruiksaanwijzing bekijken... Drie tellen later kan ik dan toch onderuitgezakt op de bank kijken hoe monteur Ed binnen de kortste keren een waterpomp weet te vervangen. Terwijl ik beschaamd denk dat de laatste keer dat ik dat klusje deed, er heel wat meer tijd overheen ging, ben ik dan toch ook wel weer blij; volgens mij heb ik toch nog steeds voor mij het juiste en het leukste beroep gekozen!